

Med hensyn til Dansk Folkepartis egne ændringsforslag kan det ikke undre nogen, at vi ønsker at slette de ansøgere, der har begået en lang række grove lovovertrædelser eller har restancer til det offentlige.

Det, der piner mig mest i dag, er, at det forslag, som nogle partier stemmer igennem ved tredjebehandlingen, må vi desværre stemme imod. Det færdige lovforslag bliver skruet sådan sammen, at det også indeholder en række af de personer, som Dansk Folkeparti gerne vil give dansk statsborgerskab, fordi de har levet et fuldstændig pletfrit liv her i landet og har kunnet klare sig selv, osv. Men man tvinger os faktisk til at stemme imod lovforslaget, og derfor har vi tidligere – og vi vil også gøre det her i dag – rejst spørgsmålet, om man dog ikke kunne foretage en opdeling af lovforslaget. Vi har fået at vide, at det rent teknisk meget vel kan lade sig gøre, men hverken justitsministeren eller det store flertal her i Folketinget ønsker at imødekomme vores ønske, og det er helt uforståeligt.

Med hensyn til, hvad befolkningen siger til det, vi vedtager her i Folketinget på dette område, er jeg ikke det mindste i tvivl om, at hvis befolkningen blev sat detaljeret ind i, hvad der foregår her i dag ved anden behandling af L 203, ville 97 pct. af befolkningen ryste på hovedet over, at man kan give dansk statsborgerskab til folk, der er kommet her til vores land og har foretaget så grove lovovertrædelser, som tilfældet er.

Med hensyn til det forlig, der er indgået mellem regeringen, Venstre og De Konservative og regeringen om en vis forlængelse af fristen for tildeling af statsborgerskab, hvis man har begået en lovovertrædelse, vil jeg sige, at det kan da være meget godt, at man har lavet sådan en miniforlængelse fra 7 år til 8 år eller 9 år, alt efter hvor grov forbrydelsen har været. Men det ændrer bare ikke noget ved, at når jeg læser Venstres betækningsbidrag, bliver jeg dybt rystet. Venstre skriver – jeg ved ikke, hvem der er forfatteren, men forfatteren kan jo selv melde sig, hvis den pågældende ellers tør – at man faktisk er enig i Dansk Folkepartis holdninger. Men så skriver man let og elegant, at selv om der er nogle enkelte, der har begået grov kriminalitet, bør det ikke føre til, at Venstre stemmer imod lovforslaget.

Jeg synes, det må være utrolig svært for Venstre at give en tilfredsstillende forklaring på det betækningsbidrag her ved andenbehandlingen. Men jeg vil håbe, at Venstre og De Konser-

vative vil gå ud og forklare deres vælgere, hvorfor man ude omkring i landet skriver op ad stolper og ned ad vægge i artikler, at nu skal reglerne strammes, og nu er det alt for galt. Man bruger arme og ben, man bruger hele kroppen, men her i Folketingssalen trykker man rask væk på de grønne knapper. Jeg er og bliver beskæmmet.

Når dette lovforslag kommer til tredje behandling om nogen tid, vil vi selvfølgelig stemme imod det, fordi det ganske enkelt er dybt forkasteligt, at Danmark skal give dansk statsborgerskab til så mange, som overhovedet aldrig burde have optrådt i lovforslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg skal sige til hr. Poul Nødgaard, at for Venstre er det for det første særdeles afgørende og vigtigt, at vi overholder indgåede forlig, indgåede aftaler. Vi har, som det ganske rigtigt blev sagt, indgået en aftale med regeringen og Det Konservative Folkeparti om retningslinjerne for meddelelse af indfødsret. Disse retningslinjer er gældende til den 1. januar 1997, og dem agter vi at overholde indtil videre. Men når det er sagt, vil jeg sige, at vi ønsker ganske som hr. Nødgaard, at disse retningslinjer til den tid bliver ændret og skærpet meget betydeligt.

Dernæst vil jeg sige til hr. Nødgaard, at det fremgår af de retningslinjer, at sager, hvor de pågældende ansøgere er dømt for narkokriminalitet og anden alvorlig kriminalitet, f.eks. vold, skal forelægges i et samråd. Det er sket med nogle af de sager, hr. Nødgaard har i tanker, og dem har Venstre også interesseret sig stærkt for. Det er derfor, betækningsbidraget har fået den formulering om, at der er personer blandt ansøgerne, som efter vores mening aldrig burde tildeles indfødsret.

Men vi har imidlertid – i hvert fald indtil videre – det princip, at vi har overordentlig svært ved at hænge enkeltpersoner ud og lade det være begrundelsen for, at de ikke skal have indfødsret. Det er her, vores problem ligger, det er altså snarere et teknisk problem for os end uenighed i den holdning, hr. Nødgaard har, for her ligger vi fuldstændig på linje. Men det er altså begrundelsen. Vi kunne godt have skrevet i vores betækningsbidrag, at nr. 8, 10 og 14 er straffet så og så hårdt, og opregnet den grove kriminalitet, disse personer er straffet for, først og fremmest narkokriminalitet, og det ville ryste befolkningen, at de mennesker får indfødsret.

Begrundelsen for, at vi stemmer for lovforslaget i sin helhed, er altså, at hvis vi stemmer